

התובעת:

ליאת לינוי דרי, ת"ז 20435898
מרחוב סולד 16, קריית שמונה 1151309
טלפון: 052-8826776

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254)
ו/או אלון קיפר (מ.ר. 88761) ו/או יגאל רסקין
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 פקס': 077-3180983
דוא"ל: office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעות:

1. מועצה מקומית ראש פינה 12000
מרחוב מעלה גיא אוני 227, ראש פינה
טל': 04-6935713; פקס: 04-6808602
דוא"ל: rosh-pinna.muni.il

2. הפניקס חברה לביטוח בע"מ
מרחוב דרך השלום 53, גבעתיים
טל': 03-7332202; פקס: 03-7337869
דוא"ל: PtichotHova@fnx.co.il

מהות התביעה:

נזיקין – נזקי גוף

סכום התביעה:

אינו ניתן להערכה.

סכום אגרת

819 ₪ (לפי ס' 34 בתוספת 2 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007).

בית המשפט:

לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה.

תיקים קשורים:

כתב תביעה

הזמנה לדין

הואיל והתובעת הגישה כתב תביעה נגדך, המצורף בזאת, אתה מוזמן להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 תהיה לתובעת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. תיאור תמציתי של בעלי הדין:

1. הנתבעת 1 הינה רשות מקומית/מועצה אזורית הפועלת על פי דין (להלן: **"הנתבעת 1"** / **"המועצה"**), אשר בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו היתה הבעלים ו/או המחזיקה ו/או האחראית לתחזוקת המדרכות והכבישים בתחום שיפוטה.
2. הנתבעת 2 הינה חברת ביטוח הפועלת כחוק בישראל (להלן: **"הנתבעת 2"** / **"המבטחת"**), ובכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו ביטחה את הנתבעת 1 ואת המצוי בתחום שיפוטה.
3. התובעת, ילידת 17.7.1993 נפגעה כתוצאה ממפגע אשר מצוי בשטחה של הנתבעת 1.

ב. הסעד המבוקש:

4. התובעת נפגעה בתאונה כתוצאה מרשלנותה של הנתבעת 1, במעשה או במחדל, ו/או כתוצאה מהפרת חובות חקוקות על ידה ועל כן עותרת התובעת לפצותה בגין הנזקים שנגרמו לה.
5. לאחר התאונה ומחמת תוצאותיה, מתקשה התובעת בביצוע עבודתה, נזקקת להפוגות ממושכות במהלכה ונגרמו לה הפסדי שכר.
6. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה מוגבלת התובעת בביצוע פעולות יומיומיות שונות היא נזקקת למעקב רפואי, טיפולים, עזרת הזולת ותיזקק לאלה גם בעתיד.
7. עקב התאונה ותוצאותיה, בשים לב לאופי הפגיעה, מתקשה התובעת בניידות ונזקקת להוצאות בגין עזרת הזולת והוצאות נסיעה מוגברות.

1. להלן פירוט נזקי התובעת:

א. נזק מיוחד:

₪ 340,000	(1) הפסדי השתכרות/גריעה מכושר ההשתכרות בעבר-
₪ 42,000	(2) עזרת הזולת בעבר –
₪ 18,000	(3) הוצאות רפואיות ופארה רפואיות ונסיעות לטיפולים בעבר –
₪ 12,300	(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעבר –

ב. נזק כללי:

כב' בית המשפט מתבקש לפסוק לתובעת פיצוי הולם בגין נזקה, בין היתר, בראשי הנזק הבאים:

- (1) הפסדי השתכרות בעתיד, על-פי מידת מוגבלותה התפקודית של התובעת, או, לחילופין, בהתאם לשיעור נכותה הרפואית, לרבות הפסדים בתקופת הפנסיה.
- (2) עזרת הזולת בעתיד.
- (3) הוצאות רפואיות ופארה-רפואיות ונסיעות לטיפולים בעתיד.
- (4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעתיד.
- (5) פיצוי בגין נזקה הלא ממוניים של התובעת.

ג. תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה:

2. בתאריך 24.1.22, הלכה התובעת לכיוון מתחם שופינה, בראש פינה, עת סיימה לחצות את מעבר החציה כשפניה לכיוון המתחם, נתקלה התובעת בהפרש גובה בין מפלס מעבר החציה לבין המדרכה (להלן: "המפגע"), והתובעת נפלה ונחבלה בגופה (להלן: "התאונה").

3. התובעת תטען כי המדובר הוא בחפץ מסוכן אשר היה בבעלות ו/או בשליטת הנתבעת 1 ומן הטעם הזה על הנתבעת 1 להוכיח כי לא באשמה אירעה התאונה.

4. מר איוב יאסר, מומחה בטיחות ויועץ בטיחות מומחה (להלן: "מומחה הבטיחות") אשר בדק את מיקום התאונה קבע כי המדובר הוא במפגע מסוכן העומד בניגוד לתקן הישראלי 1918.

5. מומחה הבטיחות קובע כדלקמן:

"הנסיבה הראשית שגרמה לתאונה ולנפילה היא הכשל במבנה אבן השפה של המדרכה הבולטת הצמודה למעבר חצייה ולכל רוחב מעבר בחצייה. הגבהים נעים בן 4 ס"מ עד 10 ס"מ לפי המדידה שלי במעבר החצייה, והיא בניגוד לתקן הישראלי 1918. אשר מהווה סיכון לכלל הציבור. התקן והתכנון 1918 דורש באופן ברור שלא יהיה כל הפרש בין הכביש לפני המדרכה.

המצב הקיים במבנה מעבר חצייה ורציף עד כתיבת חוות דעת שלי הוא מהווה תאונות עתידיות אם לא יתוקן על פי תקן ת"י 1918."

רצ"ב תמונות המפגע וחווית דעת של מומחה בטיחות, מסומנות "כנספח 1".

6. לחילופין, תטען התובעת, כי התאונה אירעה מחמת הפרת חובות חקוקות ע"י הנתבעת 1 ו/או עקב התרשלותה, אשר באו לידי ביטוי, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:

(א) הפרה את הוראות התקינה בדבר בטיחות ונגישות מדרכות ומעברי חציה וסיכנה בכך את הולכי הרגל.

(ב) התרשלה בלהבטיח כי המדרכות ומעברי החציה בטוחים ונטולי מפגעים.

(ג) לא דאגה ו/או לא פיקחה על המדרכות ולא דאגה להסיר מכשולים/מפגעים.

(ד) לא דאגה להזהיר ו/או להסב את תשומת לב הולכי הרגל בדבר המפגע.

(ה) התרשלה בלספק להולכי הרגל מקום מעבר בטוח.

(ו) התרשלה בלמלא את תפקידה כאחראית לתחזוקת המדרכות ומעברי החציה, לסילוק מפגעים ומכשולים ולבטיחות הולכי הרגל.

(ז) לא דאגה לגדר או לסמן את המפגע.

(ח) לא דאגה לתקינותן ולתחזוקתן הראויה התשתיות העירוניות, למרות שצפתה או צריכה היתה לצפות שהולכי הרגל עלולים להיפגע מהמפגע.

(ט) לא עשתה דבר או לא עשתה די למניעת התאונה.

(י) נהגה בחוסר זהירות ו/או בחוסר אכפתיות.

(יא) לא נהגה כפי שעיריה סבירה וזהירה היתה נוהגת בנסיבות דומות.

(יב) לא וידאה כי המדרכות ומעברי חציה בתחומה עומדות לפי ת"י 1918.

(יג) הפרה את חובותיה החקוקות בסעיפים 235, 249 (29) לפקודת העיריות (נוסח חדש).

7. לאחר התאונה טופלה התובעת בבית החולים "זיו" בצפת, שם אובחנו, בין היתר, חבלות בשורש כף יד שמאל ובמרפק, לרבות נפיחות, רגישות והגבלה בטווחי תנועת היד, בדיקות דימות שבוצעו הדגימו שבר מרוסק במרפק, בראש רדיוס ושבר בקצה הקורונאיד, היא קובעה בגבס מעל גובה המרפק ועד האצבעות והיא הונחתה לשמור על גפה מורמת, המשך מעקב רפואי תוך שקילת ניתוח לשיקום השבר, נטילת משככי כאבים, ומנוחה.

8. למחרת, נוכח כאבים עזים וקושי בהנעת הזרוע פנתה לבית החולים לקבלת טיפול רפואי, שם נצפתה נפיחות והוחלט על תיקון הגבס. לאחר קבלת טיפול כאמור שוחררה התובעת לביתה כשידה מגובסת בהמלצה ליד מורמת, נטילת משככי כאבים וטיפול ניתוחי.

9. בתאריך 26.1.2022 אושפזה התובעת ונותחה תחת הרדמה כללית להוצאת ראש הרדיוס, לאחריו נותרה באשפוז להתאוששות ועם טיפול אנטיביוטי ונוגד כאב. בתאריך 28.1.2022 שוחררה התובעת לביתה כשידה נתונה במתלה, בהמלצה להמשך מעקב רפואי, נטילת טיפול תרופתי לשיכוך כאב, המשך מעקב רפואי וחופשת מחלה בת חודשיים ימים.

10. בחלוף מספר ימים לאחר הניתוח סבלה התובעת מכאבים עזים עם נפיחות והפרעות תחושה ובשל כך פנתה לקבלת טיפול רפואי במיון בית החולים שם הוחלט על הורדת הגבס והחלפתו בחבישה, לאחר קבלת טיפול כאמור שוחררה התובעת לביתה בהמלצה לנטילת משככי כאבים, המשך מעקב וביקורת בחלוף שבועיים, עד מורמת ומנוחה.

11. נוכח הימשכות הכאבים, הגבלה בטווחי תנועה ומתחושת נימול ביד ימין עד האצבעות, הופנתה לביצוע טיפולי פיזיותרפיה, כמו גם המשך מעקב כירורג של היד, בשאלה של צורך בהתערבות ניתוחית חוזרת, המלצה לטיפול פיזיותרפיה אינטנסיביים במסגרת ביתית, איזון כאב וטיפול אינטנסיבי.

12. התובעת ביצעה מעקב רפואי ובשים לב לממצאים בדבר ניוון שרירים באמה ימין, הימשכות הכאבים והגבלה לאורך כתף, מרפק, זרוע וכף ידה הימנית הוחלט להפנותה להמשך בירור ומעקב תוך נטילת טיפול תרופתי נרקוטי לאיזון ושיכוך כאב. כן, הוחלט להפנותה לקבלת טיפול פסיכיאטרי

13. התובעת הופנתה לבדיקת כושרה לעבודה ובתאריך 23.5.22 נקבע כי כשירותה חלקית.

14. התובעת נבדקה ע"י פסיכיאטרית אשר איבחנה פוסט טראומה, חרדה וקשיי תפקוד. מחמת הריונה הוחלט להימנע ממתן טיפול תרופתי והומלץ על טיפול פסיכותרפי.

15. בדיקות ההדמיה שבוצעו לתובעת הדגימו נזק אורתופדי ונירולוגי והוחלט לפהותנה בנוסף לטיפול נירולוגי במסגרתו הופנתה לביצוע טיפולי ריפוי בעיסוק וטיפול תרופתי.

16. התובעת ביצעה סדרת טיפולי פיזיותרפיה, טיפולי הידרותרפיה וריפוי בעיסוק, אך נותרה עם כאבים והגבלה בטווחי התנועה. בנוסף, לצלקת גסה וכואבת, היא טופלה, בין היתר, על ידי רופאת עור, פלסטיקאית עם ריפוי בעיסוק.

רצ"ב תעודות רפואיות, מסומנות "כנספח 2".

17. פרופ' גיא רובין, מומחה בכירורגיה אורתופדית, אשר בדק את התובעת קבע כדלקמן:

"...הגברת דרי נפלה על יד מושטת, אובחנה כסובלת משבר מרוסק של ראש הרדיוס ושל הקורנואיד. עברה ניתוח להוצאת ראש הרדיוס. במהלך השיקום סבלה מכאבים וקושי בהחזרת טווחי התנועות של המרפק עם הגבלה בטווחים עד בדיקתה הנוכחית..."

18. בסיכום קובע המומחה את נכותה הצמיתה של התובעת כדלקמן:

- 10% לפי סעיף מותאם 41(8) בגין מצב לאחר שבר במרפק לאחר ניתוח והוצאת ראש רדיוס הגבלה בתנועות.
- 5% לפי סעיף 75(1)(א-ב) בגין צלקת מכערת.
- 5% לפי סעיף 31(4)(א) בגין תסמונת התעלה הקרפלית מאובחן בצמוד לתאונה.
- 5% לפי סעיף 75 מותאם 35(1)(א-ב) בגין הפגיעה בשורש כף היד.

סה"כ נכות צמיתה: 23%

רצ"ב חוות דעת פרופ' גיא רובין, מסומנת "כנספח 3".

19. התובעת תבקש לסמור על זכותה לבקש לתקן את כתב התביעה ולצרף חוות דעת בתחום הפסיכיאטרי.

20. מאז התאונה סובלת התובעת מכאבים והגבלה בתנועות זרוע ימין, מהגבלה בתנועות המרפק, מהגבלה בתנועות שורש כף יד ימין, מתחושת נימול, חוסר תחושה וכאב, מקושי בביצוע תפקודים ידניים, מקושי באחיזה, קושי בהרמה, מצלקת מכערת ורגישה למגע, מקושי בביצוע פעולות הדורשות אחיזה, נשיאה והושטה, מקשיי הירדמות ושינה רציפה, והטיפולים בה צפויים להימשך גם בעתיד.

21. בעטייה של התאונה ותוצאותיה, מתקשה התובעת בביצוע עבודתה, נזקקת להפוגות ממושכות במהלכה ונגרמו לה הפסדי שכר.

22. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה מתקשה התובעת בניהול משק ביתה ובטיפול בילדיה, היא נזקקת לעזרת הזולת ותיזקק לה גם בעתיד.

23. מחמת התאונה ותוצאותיה נגרמו לתובעת הוצאות בגין נסיעות מיוחדות ומוניות והיא תזדקק להוצאות אלה גם בעתיד.

24. הנתבעת 1 חייבת לפצות את התובעת בגין אחריותה לתאונה כמפורט לעיל, הנתבעת 2 חייבת לפצות את התובעת בגין אחריותה, כמבטחת.

25. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכל לפי תכנון והקשרן.

26. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בתביעה על פי מהותה, ערכה ומקום ניהול עסקי הנתבעות.

אשר על כן, מתבקש כב' ביהמ"ש להזמין את הנתבעות לדין ולחייבן, לפצות את התובעות כמפורט לעיל, בצירוף ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה מלאים מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, ולרבות הוצאות המשפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

אלון קיפר, עו"ד
ב"כ התובעת